

udlandet giver heller ikke støtte for forslaget om at indføre generelle forbud.

En hovedindvending mod forslaget i sin helhed er den ubestemte formulering, som kendetegner de vigtigste bestemmelser. Såvel formålsbestemmelsen som fastlæggelsen af lovens område og tilsynets beføjelser er formuleret på en måde, som giver administrationen væsentlig større bemyndigelse end rimeligt, og som kan give anledning til unødvendig store divergenser mellem tilsynet og erhvervslivet. Denne ubestemte formulering og den omstændighed, at der i ikke ringe udstrækning er disharmoni mellem lovforslagets ord og motiverne, er særlig betænkelig, fordi der ikke efter lovforslaget ydes borgerne fuld domstolsbeskyttelse. Erhvervsorganisationerne kan ikke anerkende, at der foreligger begrundelse for, i visse tilfælde at udelukke domstolens prøvelsesret. Det indgår i domstolens daglige arbejde at behandle vidt forskellige og komplicerede spørgsmål, og erhvervsorganisationerne har tillid til, at domstolene også vil kunne løse de problemer, som kan forekomme i forbindelse med denne lov. Til tilvejebringelse af en effektiv retsbeskyttelse må det anses for ubetinget påkrævet, at alle tilsynets afgørelser skal kunne forelægges domstolene.

Om hovedpunkterne i lovforslaget skal herefter bemærkes følgende:

Da ordet „monopol“ i lovens titel ikke er dækkende og ikke nødvendigt, foreslår vi følgende lovtitel:

„Lov om konkurrenceregulerende aftaler m. v.“

ad § 1. Forslagets formålsangivelse er for vid og ubestemt og vil kunne bidrage til en udvidende fortolkning af lovens bestemmelser. Dette gælder således udtrykket „urimelige fortjenester“, der iøvrigt er uheldigt, fordi det afgørende må være, om prisen er rimelig. Det kan ikke være lovens formål at regulere fortjenester, der opnås ved rimelige priser.

Ordet „effektivitet“ er uegnet, fordi der ikke findes saglige kriterier for, hvilke organisationsformer for produktion og afsætning der virker mest effektivt. Der kan derfor ikke fastlægges saglige retningslinier for, hvorledes indgreb i de faktisk foreliggende organisationsformer skal tilrettelæg-

ges med henblik på at påvirke effektiviteten. Følgelig vil såvel afgørelsen af, hvorvidt en given produktion eller afsætningsform betragtes som effektiv, som afgørelsen af, hvilke indgreb man vil foretage, hvile på et vilkårligt og højest usikkert grundlag.

Organisationerne lægger afgørende vægt på, at en eventuel formålsparagraf alene angiver, at lovens formål er at forhindre eventuelle samfundsskadelige følger eller misbrug af konkurrenceregulerende enkeltvirksomheder, sammenslutninger eller aftaler med tilføjelse af, at det må tilstræbes at sikre de bedst mulige vilkår for den lige og frie ret til erhvervsudøvelse.

ad § 2. De i § 2 angivne kriterier, hvorefter tilsynet skal træffe sin afgørelse af, om konkurrencebegrænsning er tilstede, er af meget uhåndgribelig karakter. Udfra ordene: „andre organisationsmæssige og strukturelle forhold“, sammenholdt med motiverne til § 2, vil således konkurrencebegrænsning kunne foreligge, når tilsynet skønner, at de pågældende virksomheder ser deres interesse i varigt at undlade aktive konkurrencehandlinger. Herved sigtes til den såkaldte „neutraliserede“ konkurrence. Der savnes imidlertid ganske til brug for en rationel og forsvarlig lovgivning holdbare kriterier for, hvad der kan indlægges i dette vage og ubestemte begreb. Nævnte bestemmelse i § 2 udvider således monopolbegrebet på en måde, som kan føre administrationen af loven ud i vilkårlighed, og bør derfor udgå.

Også ordene: „eller som følge af indgreb fra det offentliges side“, er af uhåndgribelig karakter og giver loven et altfor vidt anvendelsesområde. De citerede ord har ifølge motiverne særlig henblik på importrestriktioner, men da loven netop skal tage sigte på normale forhold, må bestemmelsen allerede af denne grund forekomme unødvendig. Skulle der f. eks. indtræffe afgørende begrænsninger i vareforsyningen her i landet, bør spørgsmålet om, hvorvidt dette nødvendiggør særlige prisforskrifter, tages op til overvejelse. Vi henleder imidlertid i denne forbindelse opmærksomheden på, at i dag er fortsat ca. 25 pct. af importen underkastet restriktioner, og at prismyndighederne uanset dette har kunnet ophæve samtlige bestemmelser om maksimalpriser og -avancer. Dette viser, at kun ganske ekstraordinære